

ऐषिर n. N. verschiedener Sāman PĀṆĀV. Br. 14,11,19. 20. Ind. St. 3,211, b. वायेरैषिरम् oder ऐषिरस्य त्रैपमेधस्य desgl. ebend. 235, a. ऐषीक, कङ्कत KAUC. 76. ऐषीरयि m. patron. des Kūçika ŚĀJ. zu RV. 1,10,11. ऐषुकारि Sp. 1116, Z. 1 lies 4,2,54 st. 4,2,154. ऐषुमत (von इषुमत्) m. patron. des Trāta Ind. St. 4,372. ऐष्टिक Ind. St. 3,380. पवित्र KĀTJ. PADDH. 4,2. वैश्वदेवपर्वन् 3,1. चातुर्मास्यानि 11. ऐष्टिकपौर्तिक lies zum इष्ट und पूर्त in Beziehung stehend und vgl.

इष्टापूर्त gegen das Ende.

ऐष्य (von 3. इ + घ्रा) adj. *kommend, künftig* ŚŪBJAS. 4,8. 8,15 (ऐष्य). VARĀH. BRH. S. 91,1. Auch an der ersten und letzten Stelle könnte ऐष्य angenommen werden, aber dieses würde *gehend* bedeuten.

ऐष्यदर्क (ऐष्यन्, partic. fut. von 3. इ mit घ्रा, + घर्क) adj. (die Welt-) *gehend in welche die Sonne alsbald kommen wird*, VARĀH. BRH. S. 86, 12; vgl. Ind. St. 10,202.

ऐष्टिक, °जीवन Verz. d. Oxf. H. 268, b, 13. ऐष्टिकपारत्रिकविषयदि *irdisch* SARVADARÇANAS. 169,4. — Vgl. ज्यैष्टिक und ज्यैष्टिक.

ओ

ओर्क m. = स्थान UGĀVAL. zu UṆĀDIS. 4,213. = राशिस्थान 3,41. — Vgl. मूत्रैकसाद und डुरोकम्.

ओक्ता vgl. MED. t. 40, wo aber nach den Corrigg. anders gelesen werden soll.

ओक्त् 1) ओक्ता क्वास्मिन्यज्ञः कुरुते SHADY. Br. 1,4. — 2) PĀṆĀV. Br. 5,8,9. 9,1,11. अज्ञज्ञगोदकसाम् BHĀG. P. 10,87,14. अगानि स्थावराणि जगति जङ्गमानि ओक्तांसि शरीराणि येषां जीवानां तेषाम् Schol. — Vgl. noch मानसैकम्, वासैकम्, स्वर्गैकम्.

ओक्तासारिन् (ओक्ता + सा°) adj. *den gewohnten Ort besuchend* AIR. Br. 6,17. 22.

ओक्ता m. *der Laut* घ्रा; ओक्तारिकुर्पात् LĀTJ. 6,10,16.

ओक्तानिधन (ओक्ता + नि°) n. N. eines Sāman Ind. St. 3,211, a. PĀṆĀV. Br. 5,8,9. 9,1,10,11.

ओघ 1) नद्योघ Spr. 1843. नद्या मक्षौघया KATHĀS. 63,20. ततस्तस्मिन्वाणवर्षे व्यतीते शैरेघेण प्रत्यवर्षं गुरुं तम् MBH. 5,7215. — 2) रघौघ VARĀH. BRH. S. 43,34. रज्ञोघनाय 38,3. तिमिरौघ so v. a. *dichte Finsterniss* Çiç. 9,27. — Vgl. दिव्यौघ, मानवौघ, सर्वौघ, सिद्धौघ.

ओघवत् 3) b) MBH. 6,329. नदीमोघवतीमनु 12,1812, welches in LIA. 1,699 fälschlich in नदी - मो° zerlegt wird.

ओक्ता 1) personif. Verz. d. Oxf. H. 69, b, 41. WILSON, Sel. Works 4,4. 81. Nach BENFEY *grumbling* PĀṆĀT. 138,7; hier ist aber ओक्ता gemeint. — 3) m. N. pr. eines Heilighums (Liṅga) WILSON, Sel. Works 4,223. Verz. d. Oxf. H. 64, a, 6. 34. 63, b, 36. °तीर्थ 67, b, 22.

ओक्ताग्रन्थ m. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 318, a, 33.

ओक्तापीठ (ओ° + पीठ) N. pr. eines Ortes KATHĀS. 124, 62. 66.

ओक्तारेखर (ओक्ता + ई°) N. pr. eines Liṅga Verz. d. Oxf. H. 71, b, 16.

ओज्ञ 1) adj. ŚŪBJAS. 2,35. VARĀH. BRH. S. 86, 43. BRH. 4, 5. 11. 13. 14,2. Ind. St. 3,313. 343. 358. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Kṛṣṇa BHĀG. P. 10,61,15. — Vgl. कौशिक्योज्ञ.

ओज्ञस् 1) Z. 2 füge bei WISE 42. 54. ओज्ञश्चित्तस्य विस्तारद्वयं दीप्तत्वमुच्यते ŚĀH. D. 609. 603. *eine kraftvolle Ausdrucksweise* 619. 614. ओज्ञः साभिप्रायत्वम् 251,14. Verz. d. Oxf. H. 207, a, 27. 214, a, 16. — 2) ओज्ञः समासभूयस्त्वम् PRATĀPAR. 68, b, 6. — 4) m. N. pr. eines Jaksha BHĀG. P. 12, 11, 34.

ओज्ञस्विता (von ओज्ञस्विन्) f. *eine kraftvolle Ausdrucksweise* ŚĀH. V. Theil.

D. 250, 1.

ओज्ञस्विन् *kraftvoll, muthig* KATHĀS. 32,369. 102,144.

ओज्ञाय् ओज्ञायितं (impers.) तया UTTARARĀMAṆ. 101,17 (135,12). *mu-* *thig thun*: अदृष्ट्वा राजपुत्रं तं संप्रत्योज्ञायसे KATHĀS. 102,145. 124,34.

ओज्ञिष्ठ m. N. pr. eines Muni Verz. d. Oxf. H. 18, b, 1. pl. *sein* *Geschlecht* 19, a, 4.

ओज्ञदेश m. N. pr. einer Gegend Verz. d. Oxf. H. 352, b, 12.

ओज्ञीशदेश m. desgl. ebend.

ओठ = ओड Verz. d. Oxf. H. 77, a, No. 131.

ओणि, ओण्यौ: AV. PRĀT. 3,61. — Vgl. ऊणि.

ओतु 3) सत्त्वोतुनी N. eines Sāman Ind. St. 3,211, b (es fehlt सत्त्वोतुनी, worauf verwiesen wird).

ओदन 1) शात्त्योदन *Reisbrei* Spr. 772. पिशितोदन *Reisbrei mit Fleisch* MBH. 2,1733. Z. 10 lies 16 st. 15 und 17 st. 16. मांसभूतोदन liest auch die ed. Bomb. des R., der Scholiast ergänzt dazu मन्त्राबलिदानिनः भूत hat hier die Bed. von *gemischt mit*. Z. 13 hat die ed. Bomb. des MBH. richtig गुडोदन. Vgl. तिलोदन, दधोदन. — 2) vgl. भद्रोदनी.

ओदनैवत् (von ओदन) adj. *mit Mus —, mit Brei versehen* TS. 2,7,16,4.

ओदरिक MBH. 7,6390 fehlerhaft für ओदरिक.

ओद्वन्, ओद्वन् VS. PRĀT. 4,53. ÇĀṆKH. Br. 4,14 (= उदक Schol.).

ओषण PĀṆĀV. Br. 4,1,1 (Hörner nach dem Schol.). — Vgl. noch द्योपण. ओषणवैद्य n. N. eines Sāman Ind. St. 3,211, b. कृत्स्वाब्दोपशा 238, a.

ओमन्वत् 2) TS. 2,6,9,5.

ओवीली f. *das Holzstück, in welchem der obere Theil der Spindel läuft* (bei der Feuererzeugung), Schol. zu KĀTJ. ÇR. 363. 366. 434. auch ओवीली und ओपवीली ebend.

ओषधि Z. 1 füge AV. PRĀT. 3,5 hinzu. सर्वोषधीनाममृता प्रधाना Spr. 5208. leuchtet (vgl. ओषधिस) 1371 (PĀṆĀT. I, 423). निर्विष्टसारो पितृभिर्हिमंशोरुह्यो कलां दर्श इवोषधीषु (अर्ययति) RAGH. 14,80. ओषधीश्च MBH. 3,13827 fehlerhaft für ओषधीश्च, wie die ed. Bomb. liest. — Vgl. मक्षौषधि.

ओषधीसूक्त n. Bez. einer best. Hymne Verz. d. Oxf. H. 398, a, 7 v. u.

ओषध्यनुवाक m. Bez. eines best. Anuvāka Ind. St. 3,398.

1. ओषस् vgl. डुरोष; ओषस् s. डुरोषस्.